

Temizlik imanının yarısıdır

Uğur Bey: “Bevl pisliğinden korunmanın önemi nedir? Nelere dikkat edilmelidir?”

Temizlik dinimizde önemle ele alınmış ve bazı temel ibâdetler için farz kılınmıştır. Öyle ki, gerekli ve yeterli temizlik yapılmadan namaz kılmak mümkün ve muteber değildir. Nitekim sağlık, sıhhat ve âfiyet için de temizlik, başta gelen esaslardandır. Peygamber Efendimiz (asm), “Temizlik imanının yarısıdır” buyurmuştur.

Tevbe Sûresinin 108. Âyeti olan; “İlk gününden beri takvâ üzere kurulan mescit, elbette içinde namaza durmana daha uygundur. Orada maddî-mânevî kirlerden iyice temizlenmeyi sevenler vardır. Allah çok temizlenenleri sever” âyeti nazil olduğunda Peygamber Efendimiz (asm) Medîne’ye yakın bir yerleşim birimi olan Kubâ’ya gitti. Çünkü Kubâ mescidi ilk olarak hicret esnasında binâ edilmişti. Peygamber Efendimiz (asm) Kubâ mescidine geldiğinde içinde Ensârdan bir topluluk bulunuyordu.

Resul-i Kibriyâ Efendimiz (asm): “Ey Ensâr topluluğu! Allah sizi temizliğinizden dolayı övdü. Nasıl tahâret yapıyorsunuz?” buyurdu.

Ensâr topluluğu: “Yâ Resûlallah! Biz, cünüp olduğumuzda hemen guslederiz. Abdest bozunca da su ile iyice tahâretleniriz” dediler.

Peygamber Efendimiz (asm) de, “İşte gerçek temizlik budur. Bu temizliğe sımsıkı sarılınız” buyurdu. 1

İbn-i Abbas (ra) anlatmıştır: Peygamber Efendimiz (asm) iki kabrin yanına gelmişti. Şöyle buyurdu: “Şu iki mezarda bulunanların her ikisine de azap olunmaktadır. Kendilerine yapılan azap, her hangi bir büyük günahdan ötürü de değildir! Şu mezarda yatan, bevl ettikten sonra bevl pisliğinden korunmaz ve kaçınmazdı. Öteki mezarda yatan da insanlar arasında koğuculuk yapar ve insanların arasını bozardı!”

Sonra Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) yaş bir hurma dalı alarak ikiye ayırdı ve bu kabirlere birer parçasını dikti.

Etrafindakiler: “Yâ Resûlallah, neden böyle yaptınız?” diye sordular.

Allah Resûlü (asm): “Bunlar yaş kaldığı müddetçe azapları hafifler” buyurdu. 2

Abdurrahman bin Hasene (ra) anlatmıştır: Resûlullah Efendimiz (asm) bir siperin

arkasında küçük abdestini yaparken, orada bulunanlardan birisi:

“Şuna bak! Çömelerek küçük abdest yapıyor!” dedi.

Daha sonra Allah Resûlü (asm) bu kişiye: “İsrail oğullarının idârecisinin başına gelenleri bilmiyor musun? İsrâil oğulları, üzerlerine bevl pisliği gelen yerleri makaslarla kesiyorlardı. İdârecileri onları kesmekten men etti. Bu yüzden kabrinde kendisine azap edildi” buyurdu. 3

Hazret-i Âişe vâlidemiz (ra) der ki: “Resûlullah (asm) oturmadan küçük abdest yapmazdı.” 4

Küçük abdest yaparken oturmak sünnettir. Oturarak küçük abdest yapmanın en büyük hikmeti bevl pisliğinden daha iyi korunmak; en büyük fazîleti de sünnet sevabına ulaşmak ve Peygamber Efendimiz’in (asm) şefaatine nâil olmaktır. Nitekim ayakta bevl meselesinde, korunmanın ve kaçınmanın daha da zorlaşacağı açıktır. Yani ayakta gözle görünmeyen taneciklerin elbiseye sıçrama riskinin daha da artacağı gözden uzak tutulmamalıdır.

Bununla berâber, oturarak bevl ettiği halde, bevl pisliğinden korunmayanlar aynı fazîleti ve sevabı elde edemeyecekleri gibi; korunmak şartıyla mecbûriyet hallerinde ayakta bevl edenlerin de yukarıdaki sevap ve fazîletten mahrum kalacaklarını söylemek doğru olmaz. Yani normal şartlarda sünnete uymalıdır. Mecbûriyet hallerinde ise “korunma” şartına riâyet etmelidir.

Hiç şüphesiz bu bahisler güç yetirebilenler içindir. Güç yetiremeyenler, bahsimizden hariçtir. İnsan güç yetirebildiği kadar mes’ûl ve mükelleftir. Söz gelişi, tedâvî ile önü alınamayan sürekli akıntı veya sızıntı hallerinde, kişinin “özürlü” sayıldığı ve kendi gücü oranında “ayrı” hükümlere tâbi tutulduğu mâlûmdur.

Yani özürlüler, akıntı veya sızıntıları devam ettiği halde abdestlerini alırlar, namazlarını kılarlar. Özürlü oldukları için de, kalben niyet ettikleri sürece, yukarıda anlatılan sünnet sevabından ve faziletinden inşaallah mahrum kalmayacakları gibi, kabir azabına da mahkûm olmazlar. Zîrâ İslâmiyet rahmet dînidir. Rahmetin çepeçevre kuşattığı kimseler, inşaallah mes’ûliyetten, günahattan, azaptan ve hüsrandan korunmuşlardır.

Allah, ehl-i îmânı günahattan, azaptan ve her türlü kirlerden muhafaza buyursun. Âmin.

Dipnotlar:

- 1- İbn-i Mâce, Taharet, 28.
- 2- Nesâî, Taharet, 27.
- 3- Nesâî, Taharet, 26.
- 4- Nesâî, Taharet, 25.